SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 62. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 1, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 1-го КВІТНЯ 1994. Ч. 62. РІК CI.

КРИТИКУЮТЬ Л. КРАВЧУКА

Київ (УНІАР). — Тут у неділю, 27-го березня, після голосування на виборчій дільниці Іван Плющ піддав критиці думку Президента України Леоніда Кравчука про необхідність перенесення на пізніший час президентських виборів. „Цей галас безпідставний і не має ніякої перспективи", — сказав І. Плющ і додав, що „побоюється виборів той, хто не вірить, що його виберуть". І. Плющ скептично висловився з приводу передбачень, що парламент може бути обраний неповноцінним. „Занадто багато спеціалістів, котрі не лише вже проаналізували, але й зробили висновки", — сказав І. Плющ і висловив переконання, що вибори відбудуться і парламент буде повноцінним.

З критикою Президента України виступив і лідер НРУ Вячеслав Чорновіл під час зустрічі з представниками преси на 24-ій дільниці Печерської виборчої округи ч. 11. „Сьогоднішні вибори є антидемократичними і для своїх цілей Леонід Кравчук намагатиметься використати реглямент, ухвалений колишнім парламентом". Пізніше того ж дня на пресовій конференції В. Чорновіл наголосив, що передати владу Президентові України небезпечно. „Це привело б до відновлення структури представників Президента і утисків місцевих органів влади", — сказав лідер Руху і висловив занепокоєння також діяльністю УНА-УНСО, яка, за його словами, може розколоти демократичні сили на два табори.

Президент Кравчук, проголосувавши на 4-ій дільниці виборчої округи ч. 22, відповів на запитання українських і закордонних журналістів. „Я хочу, аби новий парлямент був відповідальним, реформаторським, професійним, щоб він вів країну шлях ом реформ, дружби і співробітництва з усіма країнами світу... Чи почнеться нова ера, чи не почнеться — це сьогодні не буде визначено. Мабуть, це буде визначено, коли оберуть парлямент, якщо його оберуть, а я б хотів цього. То після того, коли він збереться на своє засідання, визначить свою концепцію, програму, своє ставлення до реформ, до демократії, до перетворень. Тільки після цього можна буде сказати чи почалася нова ера, чи не почалася", — сказав Л. Кравчук.

На запитання про кримські проблеми Президент Кравчук висловив певність, що Крим буде з Україною. Виступаючи на українській телевізії 25-го березня Президент України закликав громадян до активної участи у виборах, щоб „закріпити ті політичні, організаційні передумови, які потрібні для реформування нашого суспільства". Якщо цього не зробити, то це означало б дальше погіршення економічної ситуації і падіння авторитету української держави. Якщо вибори не будуть активні, то доведеться працювати із старою Верховною Радою, пояснив Президент. „А як можна було б працювати із старою Верховною Радою?". Далі Л. Кравчук виклав цілу низку проблем, в тому числі й необхідність прийняття конституції, чого не можна буде зробити, якщо не буде кворуму. Щоб зберегти державу, не допустити хаосу і взяти економічну ситуацію в руки Л. Кравчук вважає за необхідне відсунути вибори Президента і місцевих органів влади до часу прийняття конституції, ухвалення її на всенародному референдумі.

Під час відкриття банкнотної фабрики 22-го березня Президент сказав, що тільки маючи власну валюту держава може бути справді незалежною. Той, хто твердить, що він за незалежну Україну, але за спільну банкову, фінансову і грошову систему, той обманює народ, сказав Кравчук. „Як що будуть у країні чужі гроші, то наш Національний Банк стане чиюсь філією". І коли новообрані депутати вирішать щось про гроші, кредитну політику чи податок, то їм скажуть, „що це не вписується в інтереси Російського центрального банку". Тому Україна створює свою банкову систему і здійснювати реформи на реальній основі і реальній валюті. Кравчук також не погодився з тим, що відновлені економічні зв'язки врятують ситуацію. На його думку, „якщо не буде внутрішніх реформ, то ніякі зв'язки нам не допоможуть". Він підтвердив, що Україна орієнтується на зв'язки з Росією, „але треба чітко знати, як ми хочемо зв'язатися. Я за те, щоб з Росією шукати взаємовигідні двосторонні зв'язки".

КОМЕНТУЮТЬ ВИБОРИ В УКРАЇНІ

Київ (Р. Р.). — Тут 28-го березня представники Північно-атлантичної асамблеї під час зустрічі з журналістами висловили свої враження від виборів до Верховної Ради України.

Лорд Майкл Лукас вважає, що система виборів в Україні досить складна, але через кілька років вона зміниться і стане більш простою. Голова Комісії з громадянських справ Північно-атлантичної асамблеї Бригітта Шульт погодилася, що вибори відбулися згідно з законом, але сам закон про вибори, на її думку, є складний. Порівнюючи з російськими виборами, закордонні спостерігачі зауважили, що в Росії більший вплив партій, в той час як в Україні більше незалежних кандидатів. Назагал, вважають вони, і в Росії, і в Україні вибори відбулися згідно з законом. Суттєвих порушень члени закордонної делегації не виявили, лише зауважили, що активність виборців в Україні значно більша.

Голова Центральної виборчої комісії Іван Ємець також сказав, що вибори відбулися без серйозних порушень. Однак незалежні спостерігачі повідомили про кілька випадків порушення виборчого закону. В Радянському районі Києва (16 виборча округа) на 10 годину ранку дільниця 51 була замкнена. Виборці не мали де голосувати. У Кіровограді голова дільниці 81 Ново-української виборчої округи заборонив спостерігачам бути присутніми під час підрахунку голосів. В Одесі до об'єднання політичних організацій „Українські вибори-94" протягом дня 27-го березня звернулися багато виборців, які скаржилися на численні порушення закону про вибори. Голова Одеського осередку УРП Анатолій Бадзилюк повідомив про факти, коли спостерігачів і довірених осіб кандидатів не допустили на виборчі дільниці. Отримавши одне з таких повідомлень, А. Бадзилюк зробив спробу відвідати виборчу дільницю ч. 5 Іллічівської округи в Одесі, але його туди не впустили. У Миколаєві напередодні виборів відключено телефон у кімнаті, де працювали міжнародні спостерігачі Орест Жук і Ярослав Гунько. Крім того, у відсутності господаря, з готелевої кімнати О. Жука зникли всі документи, що стосувалися виборів. Максимальні перешкоди спостерігачам чинилися на 34-ій дільниці 387-ої центральної виборчої округи Миколаєва. Спостерігачів Руху так і не допустили до нагляду за підрахунками голосів. Особливий спротив чинила заступник голови комісії Олена Скляр.

Не допустили спостерігачів від Руху і в Ярмолівці Баштанського району на Миколаївщині, на дільниці ч. 122. У Березнянці Миколаївської области по всіх дільницях велася агітація за кандидата від КПУ Михайла Башкірова, хоч закон про вибори передбачає припинення всякої агітації за добу до виборів. У Миколаєві на 13-ій дільниці 285-ої округи виборця Григорія Долматова чекало гірке розчарування: як зазначено в списках, за нього вже хтось проголосував. З цього приводу складено акт і скеровано до Центральної виборчої комісії. У Березнігувато му Миколаївської области у дільницях 50 і 55 спостерігачі зауважили, що більшість виборців голосували за 3—4-ох осіб. На зауваження спостерігачів, члени виборчої комісії заявили, що „це нормально, головне, щоб ніхто не агітував". Проте на запитання селян похилого віку „за кого голосувати" члени комісії мовчки вказували на якогось кандидата, або пропонували викреслити всіх. В Житомирській області представник Укртелерадіо Пашинський агітував у день виборів за члена КПУ директора заводу Мозера.

Загалом зафіксовано до 200 випадків порушень закону про вибори.

Росія вже готується до виборів президента

Москва. — Як повідомляє російська газета „Ізвєстія", президент Борис Єльцин фактично проголосив початок дворічної передвиборчої президентської кампанії. В інтерв'ю для цієї газети Б. Єльцин підтвердив своє рішення призначити вибори нового президента Росії на 1996 рік, однак сам він братиме в них участь „лише як виборець".

На думку „Ізвєстій", вже існує група головних претендентів на президента. Це переважно люди, за якими стоять інтереси важливих ділянок економіки. Наприклад, за прем'єром Віктором Черномирдіним, якого вважають першим претендентом, стоять не тільки великі російські нафтові і газові компанії, але й теперішній апарат виконавчої влади. Справа від нього займає місце посадник Москви Юрій Лужков, якого підтримує значна частина російського торгівельного і банківського капіталу. Найправішим, виглядає, буде колишній міністер фінансів Борис Фьодоров.

Від російського військово-промислового комплексу найсильніший кандидат — Юрій Скоков, однак він не має добрих шансів, бо його політичний стиль є „закритий" від публіки. Крім того, багато військових продовжують пов'язувати свої надії з колишнім віцепрезидентом, генералом Александром Руцким. Тим часом голова Ліберально-демократичної партії Владімір Жириновський заявив на своїй останній пресовій конференції, що виборці голосуватимуть не за А. Руцкого, а за нього, В. Жириновського. Він підкреслив, що саме його фракція в Думі наполягла на прийнятті рішення про політичну амнестію для учасників двох московських путчів, однак „не всі звільнені виявилися вдячними нашій партії".

В. Жириновський повідомив, що в суботу, 2-го квітня, в Москві розпочне працю 5-ий з'їзд Ліберально-демократичної партії, і запевнив, що відразу наступного дня з'їзд перетвориться „у конгрес слов'янських народів", оскільки в ньому візьмуть участь представники „від 20 слов'янських держав" — у той час, як насправді слов'янських держав є вдвічі менше.

Коментуючи вислідн першої тури парляментарних виборів в Україні, В. Жириновський заявив: „Голосування засвідчило, що східня Україна хоче бути з Росією і вона буде з нею". Водночас він в дусі своєї геополітичної концепції згадав і про незалежні прибалтійські держави: „Латвія вся увійде у російську державу, а Литва й Естонія перетворяться в карликові утворення, подібні до Ліхтенштейну чи Андорри". В. Жириновський пообіцяв, що коли його партія прийде до влади, то „всі договори, підписані з прибалтійськими державами, будуть викинені на сміття".

ОПРИЛЮДНЕНО РЕЗУЛЬТАТИ ВИБОРІВ

Київ (Р. Р.). — У середу, 30-го березня, Всеукраїнський пресовий центр „Вибори-94", відкликаючись на Центральну виборчу комісію повідомив, що вибори відбулися в усіх 450-ох округах і в них взяли участь близько 75 відсотків виборців. Найбільш активними були виборці Тернопільщини — 90.3 відс., Івано-Франківщини — 82.2 відс., Львівщини — 85.5 відс., Криму — понад 60 відс., Києва — 56 відс., Донецького — 72.14 відс., Дніпропетровського — 71.11 відс., Серед обраних — три правники, три економісти, 11 інженерів, учителі, політичні діячі.

Загалом під час першої тури виборолн депутатські мандати 49 кандидатів:

1. Бєльський Вячеслав — голова колгоспу, Запорізька область;
2. Білас Іван — Конгрес Українських Націоналістів, Львівщина;
3. Волковецький Степан Демокр. Партія України, Ів.-Франківщина;
4. Вишневецький Георгій — КПУ, Донбас;
5. Головатий Сергій — голова Української правничої фундації;
6. Горбатов Валерій — Крим, директор агрофірми;
7. Горбаль Микола — Українська Республіканська Партія, Тернопільщина;
8. Гунов Анатолій — підприємець, Донбас;
9. Даниленко Анатолій — голова колгоспу, Київщина;
10. Донченко Юрій, КПУ, Донбас;
11. Дмитренко Олексій — безпартійний підприємець, Донбас;
12. Єськов Валентин — КПУ, Донбас (директор санаторію „Антрацит");
13. Жеребецький Євген, НРУ, Львівщина;
14. Кендзьор Ярослав, НРУ, Львівщина;
15. Климпуш Орест — міністер транспорту України, Закарпаття;
16. Коліушко Ігор — Позапартійне об'єднання „Нова Хвиля", Львівщина;
17. Кучма Леонід, — Міжрегіональний блок реформ, Чернігівщина;
18. Кравчук Володимир — голова колгоспу, Київщина;
19. Косів Михайло — НРУ, Львівщина;
20. — Круцик Роман — КУН, Івано-Франківщина;
21. Лановий Володимир — голова Незалежного центру економічних реформ;
22. Левченко Анатолій — КПУ, Донбас;
23. Мовчан Павло — Демократичне об'єднання „Україна", Ів.-Франківщина;
24. Мулява Володимир — Демократична Партія України, Ів.-Франківщина;
25. М'ясковський Михайло — КПУ, Одеса (консультант українсько-российсько-кіпрського підприємства „Тіра");
26. Марченко Володимир — Соціялістична Партія України, Сумщина;
27. — Омельченко Григорій — Спілка офіцерів України, Полтавщина;
28. Охріменко Костянтин — КПУ, Донбас;
29. — Петренко Дмитро — КПУ, Донбас (Луганщина);
30. Пилипчук Володимир — Демократичне об'єднання „Україна", Ів.-Франківщина;
31. Пинзеник Віктор — Позапартійне об'єднання „Нова Хвиля", Львівщина;
32. Плющ Іван — Чернігівська область;
33. Пронюк Євген — Українська Республіканська Партія, Ів.-Франківщина;
34. Ратушний Михайло — КУН, Івано-Франківщина;
35. Симоненко Петро — перший секретар ЦК КПУ, Донбас;
36. Скипальський Олександер — начальник головного управління військової розвідки Міністерства Оборони України (Волинська обл.);
37. Спіженко Юрій — міністер охорони здоров'я, Житомирщина;
38. — Танюк Лесь, НРУ, Львівщина;
39. Тима Юрій — УНА-УНСО, Тернопільщина;
40. Філіпчук Георгій — Демократичне об'єднання „Україна", Чернівецька обл.;
41. Хмара Степан — Українська Консервативна Республіканська Партія, Львів;
42. Цибенко Віктор — КПУ, Донбас, (керівник допризовної військової підготовки в школі);
43. Черенков Олександер — Комуністична Партія України, голова колг. Донбас;
44. Черепков Володимир — Соціялістична Партія України, Дніпропетровщина;
45. Чорновіл Вячеслав — НРУ, Тернопільщина;
46. Чулаков Євген — Селянська Партія України, Дніпропетровщина;
47. Шеховцов Олексій — колишній депутат Верховної Ради, Донбас;
48. Щербань Євген, підприємець, Донбас;
49. Юхновський Ігор — Позапартійне об'єднання „Нова Хвиля", Львів.

Служба Безпеки України працює справно

Київ (УНІАР). — У понеділок, 28-го березня, начальник управління Служби Безпеки України (СБУ) у Дніпропетровській області генерал-лейтенант Володимир Слободенюк відзначив у розмові з кореспондентом „Укрінформ" помітне підвищення зацікавлення Придніпровським регіоном з боку закордонних спецслужб. Працівники СБУ спостерігали за понад 20 кадровими розвідниками чужих держав, які під різними приводами перебували в Україні. Спостерігали і за великим числом осіб, підозрілих у причетності до чужоземних спецслужб.

За словами В. Слободенюка, відділ української контррозвідки заблокував намагання створити в регіоні дві резентури, в тому числі для однієї з країн Близького Сходу. Викрито і припинено ворожі дії з боку низки європейських держав, ЗСА і Китаю. Слободенюк уважає, що чужоземці активно вербують місцевих громадян і використовують електронне шпигунство.

У СВІТІ

В ПЕКІНІ ВІДБУЛИСЯ переговори між головою Китайської Народної Республіки Цзень Цзяміном і президентом Південної Кореї Кім Ен Самом. Південнокорейський лідер висловив надію на те, що „Китай відіграє позитивну ролю у розв'язанні ядерної проблеми на острові". Ц. Цзямінь, у свою чергу, підкреслив, що „без миру і стабільности на Корейському півострові не може бути справжнього миру і спокою у всьому азійсько-тихоокеанському регіоні". На його думку, ядерна проблема півострова має розв'язуватися шляхом діялогу між обома корейськими державами, з участю представників МАГАТЕ, Китаю і З'єднаних Стейтів.

У ПАРЛЯМЕНТАРНИХ виборах в Італії перемогла коаліція правих партій, „Національний альянс". До нього входять неофашистський Італійський соціяльний рух, сепаратистська Північна ліга та недавно заснована партія „Вперед, Італіє!". Альянс дістав 366 місць у нижній палаті парляменту на всіх 630 і 155 в сенаті на всіх 315. Противником цього бльоку у виборах виступив лівий „Прогресивний альянс", який об'єднує колишніх комуністів, фракцію Ліберальної партії і зелених. Разом вони мають 213 місць у нижній палаті і 107 місць — в сенаті.

ЗАКІНЧИЛАСЯ НЕВДАЧЕЮ спроба відновити ізраїльсько-палестинські переговори в Каїрі. Після того, як палестинці заявили, що мають намір обмежити діялог обговорення питань безпеки палестинського населення Геброну, ізраїльські делегати залишили Каїр. Свою вимогу палестинці обгрунтували недавніми безпорядками на контрольованих Ізраїлем арабських територіях, коли від рук ізраїльських вояків загинуло ще шестеро членів палестинської організації Фатаг. На думку керівників палестинської делегації, „ізраїльтяни першими порушили попередні домовлення і не привезли до Каїру ніяких конструктивних пропозицій, про які йшла мова в Тунісі".

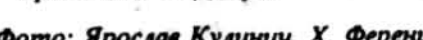
ДВА ДНІ ПІДРЯД точився жорстокий бій в районі морського порту сомалійської столиці між місцевими бойовиками і єгипетськими воями зі складу миротворчого контингенту ООН. Бої були спровоковані сомалійською воєнізованою групою Ашамуд, у яку входять представники декількох племен. Ця група контролювала територію морського порту до десанту на сомалійську землю в грудні 1992 року американських вояків. З їхнім недавнім відходом Ашамуд вирішив знову перебрати порт під свою контролю, однак пакістанські і єгипетські „голубі шоломи" вибудували добру лінію укріплень, застосовуючи також танки і броневики. Покищо сили миротворців не мають наміру відступати перед сомалійськими бандитами.

АГЕНТСТВО Ассошейтед Пресс інформує з Йоганнесбургу, що 16 вчених-ядерників, які працювали в науково технічній корпорації Армокорн, вимагають виплатити їм 1.2 міл. дол. у формі допомоги для безробітних. Якщо уряд відмовиться, то вони готові оприлюднити секрети створення в Південно-Африканській Республіці власної ядерної зброї, а також розповісти про „всі таємні контакти і угоди". Тепер ця група вчених залишилася без праці, хоч підписаний ними контракт гарантував їм платню ще протягом двох наступних років. Як заявив один вчений, в ядерній програмі ПАР, не зважаючи на міжнародне ембарго проти Преторії, брали участь наукові фірми з Англії, Франції, Німеччини та Ізраїля.

У НЮ ЙОРКУ ВІДЗНАЧИЛИ 100-РІЧЧЯ УНСОЮЗУ

Ню Йорк (Х. В—Ф). — На ювілейному концерті з нагоди 100-річчя Українського Народного Союзу, що відбувся в суботу, 19-го лютого ц.р., в Карнегі Голл у Ню Йорку, председник УНС Уляна Дячук сказала: „Наша організація започатковує цим величним концертом ювілейний рік, впродовж якого відбуватимуться різні імпрези..." Саме одна з перших таких імпрез — це святковий полуденок, влаштований Окружним Комітетом Відділів УНСоюзу в Ню Йорку.

Полуденок відбувся у неділю, 20-го березня, о год. 1:30 по полудні у просторій залі Українського Народного Дому з участю біля півтори сотні гостей-приятелів, які зібралися при вмілово вишукано накритих і прибраних столах і дуже смачно приготованій та вміло поданій їжі постачальної фірми Наталки Питляр. На тлі мистецько прибраної чолової стіни, де пишалася офіційна відзнака УНС і напис 100-річчя, розташовано столи з назовництвом міст України. Само собою, що в „Києві" та „Львові" засіли чільні особи, пов'язані з цим ювілейним святом, а всі інші гості порозміщувалися у „Харкові", „Полтаві", „Івано-Франківському", „Коломиї" та інших містах України.

Промовляє У. Дячук.

(Фото: Ярослав Кулинич, Х. Ференцевич)

Ювілейний полуденок відкрила Варка Бачинська, го-

(Закінчення на стор. 3)

КРАЙОВА РАДА УКРАДИ

Ню Йорк. — Українська Американська Координаційна Рада повідомляє, що поконвенційні збори Крайової Ради відбудуться тут у суботу, 9-го квітня, о год. 12:30 по полудні, в приміщенні канцелярії УАКРади, 142 2-га аве. Звичайний порядок нарад. Присутність делегатів організацій та відділів УАКРади обов'язкова.

В АМЕРИЦІ

„САМЕ ОСВІТА впливає на майбутній розвиток суспільства. І тому американські експерти хочуть допомогти Україні перетворитися на висококультурну державу", — сказав директор однієї з гімназій Харкова Євген Межиж, учасник міжнародного семінару з питань розвитку освіти. Протягом шести днів керівники українських шкіл разом з провідними науковцями ЗСА розглядали актуальні проблеми розвитку освіти та сучасні основи управління навчальними закладами. Йшлося про реформування шкіл України та впровадження у навчально-виховний процес кращого світового досвіду в цій галузі. Радник президента ЗСА з питань освіти проф. Крей Річардс, роблячи підсумки вищезгаданого семінара, сказав „Новому парламентові України дуже важливо звернути увагу на те, що майбутнє держави залежить від освіти. А шкільна освіта забезпечується саме новою генерацією керівників шкіл. Отже, від того, хто буде керувати школою, практично залежить майбутнє України. Ціль нашої праці — допомогти керівникам шкіл України в своїй праці включити нові методи, нові концепції для поліпшення навчальних планів та керівництва школою".

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні
(202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send adress changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J 07302
Tel (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку $22.00, на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J 07303

Б. Єльцин — здоровий чи хворий?

За офіційними повідомленням — президент Росії Боріс Єльцин був у минулому і цьому місяці три тижні хворий і виїхав на два тижні відпочинку до Сочі над Чорним морем. Але у Москві та в західньому світі поширилися сплітки, що Єльцин поважно хворий. З новинок телевізійних станцій можна було почути, що Єльцин хворий невиліковальною недугою пістряка печінки, яка була наслідком його колишнього довголітнього пияцтва. Водночас, у зв'язку із плітками про важку недугу Єльцина появилися вістки про нібито приготування ворогів Єльцина і його реформ до нової спроби державного перевороту.

Такі взаємосуперечні вістки могли зродитися тільки в країні, де панує глибока економічна і політична криза з атмосферою неспокою, яка пригожа для різних авантюрницьких несподіванок. Історія Росії — це історія царату, коли мало який цар помер природною смертю, — це історія такої скандалістики, як доба Распутіна за володіння Миколи II, — це історія поверх 70-літньої доби большевизму із сотнею мільйонів невинних жертв, з першими у світі таборами примусової праці і „психушками", з такими ганебними масовими безглуздими вбивствами, як голодова облога в Україні і протипольський Катинь, з відлигами з часу НЕП-у (Нової Економічної Політики) Леніна, за доби Хрущова і Ґорбачова. І вкінці — вже після банкрутства комунізму та розвалу імперії — щораз нові спроби переворотів, хронічної внутрішньої боротьби за владу із щораз іншими несподіванками. Звеличники Росії протиставлять ҐУЛаґам і „психушкам" та дикунству Че-Ка, НКВД і ҐПУ, російську літературу, Третяковський музей, російських композиторів і балет. Це ті контрасти, в яких осягом культури протиставилася середньовічна дич у новітній історії.

Деякі наші земляки, особливо в діяспорі, знецінюють Боріса Єльцина, як ніби „такого самого" російського неділимця-імперіяліста. Неправда, історичним фактом є, що коли Міхаїл Ґорбачов не противився процесові усамостійнювання шести сателітних країн, за що дістав нагороду Нобеля, то у внутрішній політиці допускав найдальше „союзові договори" з Україною, в яких насправді признавав Україні культурну автономію. Ґорбачов закликав до бойкоту референдуму 1-го грудня 1991 року, а Єльцин вітав Кравчука з перемогою референдуму та його, Кравчука, вибором на Президента незалежної України. У боротьбі за владу з Ґорбачовим виграв Єльцин, виявив теж велику зручність та енерґію у боротьбі з парляментарною опозицією.

Останні парляментарні вибори та звільнення парляментом з в'язниці Александра Руцкого і його кумпанів — послабили авторитет Єльцина. Все ж, Захід боїться його упадку і приходу до влади екстремістів і неділимців, здатних до переведення якихось авантюр. Та ситуація продиктувала американській державній верхівці звернути більшу увагу на Україну, про що вже була мова на цьому місці.

В інтересі України було і є збереження влади за Єльцином. Але доля України не залежить від того, хто є при владі у Москві, — доля України залежить від власних сил, від власної організованости і власного творчого конструктивізму. На превеликий жаль — за останні поверх два роки було тільки неґативів в Україні, що вони ледве чи рівноважилися з позитивами. Не було і нема єдности демократичних сил народу, що й скріпило ворожий Україні внутрішній і зовнішній табори.

БАВАРСЬКА ПРОКУРАТУРА поршила кримінальну справу проти лідера німецької неонацистської партії Франца Шенгубера. Його звинувачують в антисемітських висловлюваннях і розпалюванні расової ненависти. Вже в цьому році Ф. Шенгубер декілька разів виступав проти керівника німецької жидівської громади Ігнаца Бубіса, інкримінуючи йому „прожидівську гістерію". Ф. Шенгубер стверджував, що жиди намагаються дістати якнайбільшу вигоду з „комплексу вини" німців, тому „значно перебільшують свої страждання в роки Другої світової війни, в той самий час мовчать про злочини зі свого боку". Ф. Шенгубер мав на увазі недавню трагедію в мечеті ізраїльського міста Геброну. Німецькі газети пишуть, що лідер нацистів „висловлює погляди приблизно третьої частини всього населення країни".

Олександер Серафин

КРИЗА БЕЗРОБІТТЯ

I

У половині березня в Дітройті відбулася конференція міністрів фінансів і праці сімох найбільш індустріяльних країн світу і спостерігачів інших країн в справі ринку, праці. До цієї групи країн, яку називають „Велика сімка", належить ЗСА, Канада, Великобританія, Німеччина, Франція, Італія та Японія. Вони оформилися у 1975 році. Її оригінальним мандатом був нагляд над світовою економічною системою, розробляючи координовану торговельну та монетарну політику. Провідники цих країн стрічаються раз у рік. Від 1986 року почали стрічатися річно також міністри фінансів стосовно світової економічної політики. Це перша конференція, яка включала міністрів праці.

Метою конференції було поділитися досвідом та осягнути спільний підхід до творення нових верстатів праці і збереження існуючих навіть тоді, коли деякі з них уже є застарілі в такому швидкому темпі як технологія творить нові досягнення. Насвітлити також і це, як підставові зміни у світовій економіці, утруднює створення добре платних робіт. Усі західні країни мають цю саму проблему: не можуть створити задовільне число робіт, навіть, коли їхні економіки процвітають.

Дітройт є добрим прикладом того, як зникли роботи і який вплив це має на життя громадян міста та околиці. Автомобільна промисловість служить також наявним прикладом зростання продуктивности американських працівників. Економіка Дітройту є подібна до економіки багатьох европейських держав, з орієнтацією на виробництво і добре платними роботами. На вибір Дітройту на місце конференції мали також вплив добрі відносини між Вашінґтоном і провідниками американської автомобільної промисловости. Вибираючи Дітройт, президент Клінтон намагався виправити політичну шкоду, що її викликала робітнича юнія договором НАФТА.

Конференцію відкрив у понеділок, 14-го березня, президент Клінтон. Він закликав присутніх перетворитися із ексклюзивного клюбу державних мужів, які дискутують річно високі фінанси і дипломатію, у світове аґенство для створення високоплатних робіт у зрілих індустріяльних країнах. „Немає багатої країни в світі, яка може поширити свою базу наймання і свої прибутки, без ґльобального економічного росту", — сказав Клінтон. Він закликав Японію стимулювати свою економіку; Европу знизити свою відсоткову ставку і Америку не підносити відсоткові ставки. Президент також закликав всіх присутніх: „Доказати своїм працівникам, що продуктивність може бути джерелом приросту, а не страждання. Існує переконання, що продуктивність є загрозою праці, а не її творцем", — сказав Президент.

Колись було загально прийнято, що існує пряме відношення між економікою і роботою. Тобто, економічний відступ спричиняв безробіття, а підвищення ділового циклу розв'язувало більшість проблем. Тепер, із закінченням рецесії в ЗСА і економічним покращанням в Европі, нові добре платні роботи є рідкісними. Є побоювання, що така ситуація стане перманентною. На сьогоднішньому ринку, рухомий капітал і технологія створюють верстати праці по-різному. І саме це створило нову проблему. „З европейської точки зору, безробіття є тепер найбільшою проблемою безпеки для Заходу і цей факт визнає", 'Велика сімка', — каже Домінік Моісі, заступник директора Французького інституту міжнародних зв'язків.

Проблема наймання до праці виявляється по-різному. ЗСА зуміли створити багато верстатів праці, але малоплатних. У Канаді і Европі платні і пільги зросли за кошт безробіття. Европейський ринок праці най більше реґульований. Є дуже тяжко звільнити працівника і тому працедавці не зацікавлені творити нові роботи. Метою Дітройтської конференції не було розв'язати ці проблеми, але їх достатньо насвітлити.

Закінчення буде.

Михайло Шпонтак

ЗДОРОВИЙ ҐЛУЗД ПЕРЕМАГАЄ

Довгий процес зміни політики ЗСА від проросійського курсу до більш справедливого трактування України на рівні з Росією остаточно оформлюється. Про цю зміну свідчить те, що підписали угоду співпраці в різних сферах у дусі „Партнерства для миру" міністри оборони України і ЗСА, Віталій Радецький та Вілліям Перрі в Києві 22-го березня ц. р., як також ряд тверезих проукраїнських голосів у американських засобах масової інформації. Розгляньмо два такі знамениті голоси підтримки закріплення незалежної демократичної української держави в інтересі миру і стабільности в реґіоні Центральної і Східньої Европи авторства колишнього президента ЗСА, Ричарда Ніксона та головного редактора і власника „Ю. С. Нюс енд Ворлд Ріпорт", Мортимера Б. Зукермена.

У репортажі із своєї недавньої поїздки до Москви і Києва п. з. „Москва, Похід '94: Хаос і надія", „Ню Йорк Таймс" з 25-го березня, колишній президент ЗСА, Ричард Ніксон стверджує неприємну правду, що Росія залишається світовою потугою, єдиною державою на плянеті, яка може знищити Америку. Тому, — продовжує автор, Росія залишається пріоритетом зовнішньої політики ЗСА. Протягом останнього року в Росії настали зміни. Песимізм зайняв місце оптимізму стосовно майбутности країни, а проамериканська настанова змінилася на хвилюючо-протиамериканську.

Боріса Єльцина ще не можна відписувати, — він покищо перевищує інших російських державних керівників і політиків. Усупереч деяким звідомленням західньої преси, уряд Росії не відмовився від економічно-соціяльних реформ і є надія, що прем'єр-міністер Віктор Чорномирдін продовжатиме здійснювання реформ вільного ринку. Америка також повинна звертати більшу увагу на нове покоління російських лідерів таких як: Ґріґорій Явлінський, Сергей Шахрай, Алєксандер Шокін та інші.

Найбільш тривожним розвитком, — продовжує колишній президент ЗСА, — після останніх виборів в грудні 1993 року, — це зміна в зовнішній політиці Росії. Красномовний Андрей Козирев, міністер зовнішніх справ, змінив своє становище на 180 ступенів. Перед виборами, Козирев поводився як прихильник Америки. Тепер він міняється з наголосом ніби спільних інтересів, підкреслюючи відновлену ролю російської надпотуги і потребу Москви на власну зовнішню стратегію. Автор твердить, що хоч президент Борис Єльцин зареаґував неґативно в справі його зустрічі з А. Руцким прихильники його можуть розпорошити сили Владіміра Жириновського і зменшити небезпеку для Бориса Єльцина.

Покликаючись на Леоніда Кравчука, Президента України, колишній президент ЗСА твердить, що В. Жириновський не буде вибраний на президента Росії. Антисемітизм Гітлера був його „релігією, — для Жириновського антисемітизм і його антиамериканське наставлення — це тактика, цинічна спроба використання популярних упереджень в Росії. Найважливіше в стосунках американсько-російських, — твердить автор, — політика ЗСА мусить бути простолінійна і відверта, коли інтереси Америки розходяться з плянами Росії. У здійснюванні „Партнерства для миру" Захід не може дозволити Росії рішати про майбутність НАТО. Незалежність новопосталих держав, колишніх республік Совєтського Союзу важлива, — незалежність України є, одначе, імперативом для миру і стабільности в реґіоні Центральної і Східньої Европи. Стабільність незалежної України, — продовжує колишній президент ЗСА, — є в національно-стратегічних інтересах ЗСА. Підтримка економічних реформ вільного ринку, ініційованих в Києві повинна бути пріоритетом національної безпеки Америки.

У передовій п. з. „Небезпека на російських фронтах", головний редактор популярного тижневика „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 28-го березня, Мортімер Б. Зукермен яскраво вказує на небезпеку проімперських затій російських націоналістів-шовіністів на територіях „близького зарубіжжя", незалежних країн колишніх республік Совєтського Союзу. Захід надіявся на демократизацію Росії через проросійську політику, „Росія перша" покладаючись на Бориса Єльцина. Одначе тепер і сам Єльцин „запозичив" реторику російських шовіністів. Якщо Борис Єльцин підтримає російських сепаратистів на Криму, він спричинить інтернаціональну кризу. Як повинен реаґувати Захід, — питає автор передової? Справа Криму, — продовжує автор, — стане випробуванням підтримки незалежности і територіяльної недоторканости всіх колишніх совєтських республік. Україна є найважливішою, — твердить автор. ЗСА мусять підтримати незалежну Україну в політичному аспекті і уділити їй відповідну фінансову допомогу. Понад усе, Америка мусить підкреслити, що стосунки Росії із Заходом багатозначно потерпіли б, якщоб Росія домагалася б змін кордонів України. Щонайбільше, Крим може стати автономним реґіоном в лоні України. Словами, „Зависока ставка в колишньому Совєтському Союзі не дозволяє не політику нерішучости та двозначности", — закінчує свою передову відомий американський журналіст і фінансист, Мортімер Б. Зукермен.

На запит, чи була порушена справа можливостей для українських емеритів в ЗСА поселитися в Україні з отримуванням своїх пенсій в американських долярах, один економіст з почоту Президента Л. Кравчука під час їхніх переговорів у Вашінґтоні відповів неґативно. Ми стараємось отримати позику в сумі трьох з половиною більйонів долярів як стабілізаційний фонд для українських грошей, конечність для конвертованости української валюти та передумова успіхів економічних реформ вільного ринку, додатково пояснив український економіст. З такої відповіді

(Закінчення на стор. 4)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Яр. Климовський

Про Ірину Твердохліб заговорила преса в Україні

Дякуючи моєму братові, приємно час-від-часу діставати тижневики й журнали з України, а ще приємніше, коли в цих тижневиках і журналах пишуть про наших мистців із діяспори.

Про Ірину Твердохліб пише Ігор Тимець, директор історико-краєзнавчого Музею в статті „Українське мистецтво за рубежем". Із цієї статті подаємо деякі місця. „У 1939 році Ірина здає успішно вступні іспити до Державного Інституту Мистецтва у Львові. Після закінчення навчання, в 1943 році, дістає працю вчителя малювання у Середній Дівочій Школі у Львові. В 1944 році стає членом Спілки Образотворчих Мистців.

Проживаючи у ЗСА, у Рочестері, І. Твердохліб продовжує навчання у Технічному Інституті. Її виставки проходили в Торонто, Монтреалі, Ню Йорку, Філядельфії, Рочестері, Клівленді, Вотервліті й інших містах. Завдяки її талантові та працьовитості, ці виставки мали великий мистецький успіх. Вона постійно збагачує мистецьку скарбницю.

У 1983 році за свою малярську творчість ця мисткиня отримала Грамоту Признання Української Мазепинської Академії Наук.

У журналі „Ми", Ірина Блюміна, кандидат мистецтвознавства, зупинившись над картинами Твердохліб — „Два світи", „Вінниця", „Хресна дорога української матері", „Україна сьогодні" „Українська мати на грані двох світів", „До волі", — заявила, що ці твори відзначаються значною експресією в зображенні, не згадуючи майстерности виконання.

„Собор св. Юра", „Церква св. Миколая в Кривчицях", „Церква св. Параскевії в Крехові", в цих картинах мисткиня підкреслює високу архітектурно-мистецьку цінність цих церковних споруд.

У багатьох картинах Ірини Твердохліб пробиває глибокий філософський зміст.

У картині „Голод в Україні в 1932—33 роках", виснажена мати пригортає своїх зморених дітей. У молитві звертається до Господа, щоб захоронив від загибелі український народ.

У журналі „Жінка", Олександер Федорук, кандидат мистецтвознавства, каже: „Нам приємно, що славетна краянка множить здобуток мистецтва за межами батьківщини. Може колись її твори потраплять до наших музеїв. Такі колекції стали б окрасою національної культури. Ми пишаємось суцвіттям жінок-малярок, милуємось їх творами — Катерини Білокур, Тетяни Пати, Ганни Собачко, Оксани Павленко, Марії Примаченко, Катерини Білокінь, Марфи Тимченко, Олени Кульчицької, Федосії Бриж. Додамо нині до цього величного списку ім'я малярки Ірини Банах-Твердохліб".

У композиціях „Парк бузковий у Рочестері", „У Пенсильванських горах" та „Верховина" виявляється розкутість барв, що гармонійно кладуться в межах певної тональности. Завважуємо, що мисткиня не тільки шанує кольорит-основу малярства, а й надає йому особливої уваги. Мисткиня великої сили, таку якість нечасто зустрічається в західньому світі".

У газеті „Галичанка", Роман Яців пише: „Батько Ірини підтримував кожен вияв творчої ініціятиви доньки. Спонук до мистецької праці щораз більшало, що полегшило проблему вибору майбутньої професії. В її (Ірини) спогадах про навчання домінують суто творчі емоції, пов'язані з пленерами в Стрийському та Личаківському парках. Буваючи в Етнографічному Музеї, познайомилася з Оленою Кульчицькою. Опинившись у Німеччині, виконувала обкладинки, ілюстрації до книг, малюнки святкових листівок".

У тижневику „Культура і життя", Ірина Блюміна доволі широко пише про прикладне мистецтво Ірини Твердохліб. Це, мабуть, уперше, що мисткиня-малярка приділяє доволі багато часу і декоративно-прикладному мистецтву. В цьому її жанрі звертають нашу увагу: цікава кераміка, емалії, дуже вдалі лінорити та вибійка на тканині.

П'ять років тому І. Твердохліб експонувала „Чорнобильську трагедію".

Щире й духовне мистецтво Ірини Банах-Твердохліб долає великі простори та повертається до того естетичного середовища, звідки воно починало свій розвиток.

• • •

Начитавшись прихильних відгуків на творчість Ірини Твердохліб, я потелефонував до неї чи бува вона не думає відвідати рідні сторони та при цій нагоді експонувати свої картини у Львові та ще в декількох містах України, маючи так сильно пророблену рекляму пером автотитетних авторів. На це вона відповіла, що залюбки це зробила б, якщо б її чоловік не проходив періоду видужування.

P. S. Авторитетні особи в Україні дали свою оцінку малярці Ірині Твердохліб виключно на підставі добре виданої монографії. — (Я. К.).

Оксана Сновидович-Мазяр

Ей-Ті енд Ті: рідні голоси поруч плюс ... правдива ощадність

I

Не пригадую точно, але мабуть було це в половині лютого, коли вперше побачила досить незвичайну рекляму широко відомої телефонічної компанії AT&T (Ей-Ті енд Ті), на якій 36 чорних як смола галок, „ґав", рядочком „маршують" вздовж газетного аркушу. „Щоб це мало означати?" — майнуло мені в думці, як, мабуть, не одному з численних читачів „Свободи", хто вздрів те ж саме. А означало й означає таке: „Отак завжди поки хтось ловить ґав, інший вже зателефонував до Ей-Ті енд Ті та домовився платити за розмови з Україною всього 69 центів..." — повідомляла рекляма. 69 центів за хвилину? Та це ж просто неймовірно! Фантастична ціна за телефонічну послугу за три-дев'ять земель! Чи не помилка? Чи не бизнесові штуки?

Довго не роздумуючи, я потиснула 1-800-858-9026. Миттєво отримала відповідь мелодійною українською мовою. Очевидно, це був запис на стрічці, але з його допомогою — поданням інформацій я „дісталася" до справжньої особи — перекладача Степана Данилишина, який і допоміг мені записатися на вийнятково вигідний плян: „AT&T True World Savings", що запропонувала своїм клієнтам телефонічна компанія Ей-Ті-Ті для цілого світу (понад 250 країн), включаючи Україну.

Телефон — „дитя" XIX століття. Року 1876 Александер Ґреґем Белл винайшов новий шлях зв'язку — телефон, назва якого в перекладі дослівно означає — „розмова на відстані".

А. Белл народився в Шотляндії 1847 р. Коли йому було 23 роки ціла родина переїжджає до Канади. В ближчому часі він знайшов працю в Бостоні, де під час дня вчив глухих і навчав інших людей „спілкування" з ними, а вечорами працював над втіленням тільки йому відомого задуму.

В сімдесятих роках минулого століття вже працював телеграф, але Белл мріяв „знайти" шлях, щоб передавати справжній людський голос „через дріт".

Сьогодні вже й школярі добре знають як можна перетворити голос на електричний сиґнал, а згодом передати його через провід, а після перетворити знову цей сиґнал на голос. Для Белла і його асистентів було це відкриття „крок за кроком". Перша половина процесу їм вдалася бездоганно. Заковикою було як перетворити електричний сиґнал на голос. З самого початку задум Белла був дуже шляхетним — допомогти людям, і тому не дивно, що „якась" сила посприяла йому розгадати цю таємницю. Трапилося це в наслідок „випадку". У 1875 році А. Белл з асистентом Томасом Ватсоном (Thomas Watson) пробпляли черговий дослід над вдосконаленням телефонічного винаходу. Чи з необережности чи з випадковости винахідник розлив міцну кислоту.

„Пане Уатсон прийдіть сюди, я потребую помочі", — почув асистент через телефон. Фатальний випадок завершив народження незамінимого засобу розмов на відстані, розпочавши телефонічну епоху.

Рік пізніше Александер Белл отримав патент за винахід телефону, а ще рік пізніше заснував компанію Белл Телефон. З того дня телефонічний зв'язок протягнувся від хати до хати, від міста до міста, з одного кінця Америки до другого. Мало того, постійно розвиваючись мережа телефонічного зв'язку огорнула цілий світ. Від того часу в компанії відбувалися зміни, мінялися назви, остаточно в 1984 році вона стала називатися Ей-Ті енд Ті, послугами якої ми залюбки користуємося. Про це довідалася від одного з працівників компанії, координатора програм AT&T True World Savings, Джана Монро.

За наступні 40 років від винаходу телефону тільки в ЗСА ним вже користувалося понад мільйон осіб, і тут таки, в середині 80-их років XX століття цифра встановлених телефонічних апаратів сягала понад 200 мільйонів. Скільки ж тоді їх по цілому світі?

Ми справді часто не замислюємося над тим, яка вигода мати „під рукою" телефон в хаті. В будь-яку хвилину можна довідатися про все на світі, не кажучи вже про те, що стосується наших рідних і близьких, будь-яких новин. Цей „люксус" має сьогодні увесь цивілізований світ.

Закінчення буде.

У Ню Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

лова Комітету Нюйоркської Округи для вшанування 100-річчя УНС, яка слушно підкреслила: „Відзначаючи сотий рік від постання найбільшої організації українців, висловлюємо глибоку вдячність її засновникам і всім тим, що своєю працьовитістю та послідовністю творили не тільки цю братську установу, але закладали в дуже несприятливих обставинах, українське громадське життя на американській землі. Історія розвитку УНС — це історія українського поселення в Америці. Сьогодні ми зійшлися, щоб у пошані та злагоді віддати честь засновникам і всім, хто в часі цих 100 років працював для добра наших людей".

Після цього, ведуча святом Надя Савчук перебрала обов'язки, привітала присутніх і до офіційного привітального слова попросила д-ра Василя Лучківа, голову Окружного Комітету Відділів УНС в Ню Йорку. Вітаючи гостей, він у своєму слові зазначив, що „коли 'Просвіту' уважаємо матір'ю всіх українських організацій в Галичині, то УНСоюз можна безумовно уважати батьком всіх українських організацій в Америці. Сьогодні, за 100 років існування, УНСоюз об'єднує 370 Відділів, нараховує понад 64,000 членів з майном понад 100 міл. дол. Наша нюйоркська Округа об'єднує 29 відділів і покриває територію метрополітального Ню Йорку і повітів Вестчестер, Йонкерс і Рокленд. Праця відділів УНСоюзу і надальше залишається підставовою для цілої оргагнізації УНС".

Наступною точкою святкового полуденку — врочисте відспівання вокальним ансамблем „Ластівка" гимну УНС, слова С. Мусійчука, музика М. Гайворонського.

Промову „У сторіччя Українського Народного Союзу" виголосила головний предсідник У. Дячук, яка найперше подякувала управі Окружного Комітету Ню Йорку та околиці за те, що заплянували це святкування. Тут вона також зазначила, що відділи, про які мова, завжди були одними з активніших в цілій організації. „З них за минулих 45 років вийшли три головні предсідники — Дмитро Галичин, Йосип Лисогір і мій попередник д-р Іван Флис. Крім того, ще й такі члени Головного Уряду: Марія Душник і Михайло Пізнак — заступники головного предсідника, д-р Ярослав Падох — головний секретар, Петро Кучма та Іван Винник — головні контролери, Антін Шумейко, Марія Демчук і д-р Аскольд Лозинський — головні радні, та довголітній редактор дитячого журналу „Веселка" Володимир Барагура". На цьому місці головний предсідник подякувала присутньому ред. В. Барагурі за його віддану працю для української дітвори, до чого присутні долучилися гучними оплесками. Продовжуючи, У. Дячук вміло з'ясувала працю УНС впродовж цього минулого 100-річчя, підкреслюючи, що „УНС постійно шукав доріг і способів, щоб допомагати своєму членству та заспокоювати його потреби, як також зумів задержати рівновагу поміж зобов'язанням супроти членства та національним обов'язком супроти українського народу". Свою промову головний предсідник базувала на докладних історичних даних, починаючи від потреб перших поселенців, що поставили собі за завдання взаємодопомогу та поліпшення життя і буття тих, які ставили перші кроки на цій невідомій для них чужій землі, до куди більших потреб і вимог теперішнього членства та нововідновленої України. Для прикладу навела щоденник „Свободу", „Український Тижневик", „Веселку", спорудження пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінгтоні, фінансування англомовної „Енциклопедії Українознавства" авторства проф. В. Кубійовича, книжку „Жнива розпачу", стипендії студентам — членам УНС, Фонд Наглої Потреби, Фонд Відродження України, а останньо — проєкт навчання англійської мови в Україні. Продовжуючи, У. Дячук ствердила: „Найбільша сила УНСоюзу є та буде в його великому членстві та у його 370 відділах в Америці і Канаді... Коріння УНСоюзу є впущене глибоко в американську і канадську землю. У теперішньому часі, коли Україна відзискала свою незалежність, багато українських організацій почали сумніватися у потребі та конечності свого дальшого існування. УНСоюз діє зовсім навпаки, бо, обходячи своє століття, робить багато заходів для закріплення своєї праці: модернізує свої забезпеченеві продукти, щоб краще служити потребам нових поколінь українських американців, модернізує приміщення на Союзівці, щоб задоволити вимоги більш вибагливої молодої професійної клієнтелі, модернізує свій статут, щоб ще краще служити членству в своєму черговому столітті". По закінченні святкового слова д-р В. Лучків вітав головного предсідника зі святкуванням 100-річчя УНС в Окрузі Ню Йорк та вручив китицю квітів, а В. Бачинська заінтонувала многолітствіє 100-річному УНСоюзові.

Святковий полуденок відкриває В. Бачинська, голова Комітету святкування 100-ліття УНС Нюйоркської Округи.

До проведення молитви та благословення їжі ведуча програмою Н. Савчук попросила о. Патрикія Пащака, пароха св. Юра і генерального вікарія Стемфордської епархії.

Зразу по молитві Н. Савчук представила гостей у „Києві" та „Львові" у такому ж порядку. „Київ" — У. Дячук з чоловіком Володимиром, о. П. Пащак, д-р В. Лучків з дружиною Марією, д-р Я. Падох з дружиною д-р Іриною, д-р І. Флис і І. Винник. „Львів" — Головний редактор „Свободи" Зенон Снилик з дружиною Ярославою, о. Петро Огірко, о.Панкратій, Марія Душник, ред. В. Барагура, В. Бачинська з чоловіком Яремою та Н. Савчук.

З черги представила присутніх представників організацій: Євгенія Блага-Кузьмович — Кооператива „Самопоміч" в Ню Йорку, Володимир Білик — голова Окружного Комітету УНС в Джерзі Сіті, Н.Дж., Микола Ганущак — журнал „Наш Світ", Петро Гарайда — Організація Оборони Лемківщини, 1-ий Відділ в Ню Йорку, проф. Петро Ґой — голова Фундації УВУ, Лідія Закревська — Окружна Управа СУА в Ню Йорку, Текля Гнатишин і Марія Коваль — ОЖ ОЧСУ, Володимир Корнага — станичний Пластової Станиці в Ню Йорку, Юлія Копчинська — УПА, Відділ ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Ню Йорку, Роман Комарницький — Український Спортовий Клюб, Ольга Літепло — Клюб Сеньйорів при Т-ві „Самопоміч", Володимир Лоздюк — Станиця Б-ва кол. вояків І УД УНА Оксана Луцька — СУК „Провидіння" Округа Н. Й., Лідія Магун — Голова 1-го Відділу СУА, Юрій Малаховський — голова Українського Патріярхального Т-ва, Відділ Н. Й., Василь Марущак — секретар Окружного Комітету УНС, Пассейк, Н.Дж., Богдан Михайлів — голова Пластової Фундації, Антін Мулик — голова Домовласників, Квінс- Бруклин, Василь Никифорук — Патріярхальне Товариство в ЗСА, д-р Мирослав Прокоп середовище УГВР, Володимир Процик — заступник голови ОДВУ, Емілія Ройовська — голова 21-го Відділу СУА, Татіяна Тершаковець — Укрінський Музей в Ню Йорку, Юрій Ференцевич — Братство „Броди-Лев", Іван Хомко — голова Окружного Комітету УНС Пассейк, Н.Дж., Ірина Чабан — голова 83-го Відділу СУА і редактор журналу СУА „Наше Життя", Микола Чорний-Досінчук — Школа Бандуристів і журнал „Бандура", Стефанія Чорна — Гуцульське Товариство, Марія Шуст — директор Українського Музею в Ню Йорку, Михайло Юзенів — Т-во „Самопоміч", Н. Й.

Ведуча сказала, що письмові привіти наспіли від: Українського Музею в Ню Йорку, І-го Відділу СУА в Ню Йорку та від Союзу Українців Католиків „Провидіння".

Після полуденку зі словом-привітом виступив д-р Ярослав Падох, колишній головний секретар УНС. Він сказав: „Чи був це Руський Народний Союз, чи з 1914 року Союз Українській, то був він у нашім народнім вернакулярі невідмінно — Батько Союз! ...Від цього уже сторічного батька, розпочалася і продовжується історія американської України. Сторіччя, що закінчилося 22-го лютого цього пам'ятного року 1994, — це його леґітимація на почесне, провідне місце в історії всієї України, не тільки України заморської. На многая літа столітній Владико-Союзе! На наступне надійне й щасливе друге сторіччя в тіні та віддані відродженій державній Україні-матері!"

Перевела слова в діло головний предсідник УНС, яка назвала та обдарувала відзначених союзовців-секретарів в Окрузі Ню Йорку, а ними були: Марйон Климишин — Відділ 5-ий, Михайло Халанич — Відділ 6-ий, Марія Кульчицька — Відділ 8-ий, д-р В. Лучків — Відділ 16-ий, д-р Роман Голіят — Відділ 19-ий, д-р Іван Сєрант — Відділ 86-ий, Юрій Юрків — Відділ 130-ий, Марія Рейнарович — Відділ 158-ий, В. Бачинська — Відділ 184-ий, Олександра Юзенів — Відділ 194-ий, Іван Пригода — Відділ 200-ий, Ольга Жук — Відділ 203-ій, Мирон Заліпський — Відділ 204-ий, Остап Винник — Відділ 205-ий, Онуфрій Германюк — Відділ 211-ий, Анна Баранкевич — Відділ 212-ий, Кирило Безкоровайний — Відділ 256-ий, Ґлорія Толопка — Відділ 267-ий, Роман Форостина — Відділ 293-ий, Барбара Цюпа — Відділ 325-ий, Зеновія Зарицька — Відділ 327-ий, Ольга Літепло — Відділ 361-ий, Дженні Заверуха — Відділ 433-ій, Евстахія Мілянич — Відділ 450-ий, Олена Г. Брехун — Відділ 455-ий, Галина Кіляр — Відділ 457-ий і Микола Грегорович — Відділ 489-ий. Крім того вона прочитала також листу і тих заслужених секретарів, яких покликав Господь на вічний спочинок і які не були названі на святкуваннях 95-річчя УНС: Василь Мандзій — Відділ 8-ий, Микола Москаль — Відділ 16-ий, Емілія Саноцька— Відділ 158-ий, Василь Цюпа — Відділ 325-ий, Андронік Копистянський — Відділ 327-ий, Степан Чума — Відділ 361-ий, Микола Сидор-Чарторийський — Відділ 485-ий.

Ще з коротким і щирим привітом виступив д-р І. Флис, колишній головний предсідник УНС, який зазначив, що 100 років — це великий шмат часу в житті людини, а, зокрема, в бутті організації. Ствердив, що свої завдання УНС у першому сторіччі сповняв, як годиться, під кожним оглядом і тому, не означуючи кількости століть, бажає УНСоюзові багатоліття.

Програму полуденку переплітав милозвучний спів вокального ансамблю „Ластівка" в складі Ірини Демчишин, Зоряни Ковбаснюк, Діяни Слободян, Теодозії Снігур і Валентини Шафарост, та під вмілим керівництвом диригента, піяніста і композитора багатьох іхніх пісень о. Михайла Лева.

Завершуючи ювілейний полуденок-бенкет, д-р В. Лучків подякував усім присутнім, зокрема всім членам комітету за вміло підготоване святкування 100-річчя УНС серед союзової родини Округи Ню Йорку.

Заключну молитву провів о. Панкратій, настоятель української православної церкви Всіх Святих у Ню Йорку.

Привітальне слово виголошує д-р В. Лучків.

Вокальний ансамбль „Ластівка".

Прапор найстаршого Відділу УНС в Нью Йорку, зорганізованого 1904 року.

Деякі члени Комітету з головним предсідником УНС біля ювілейного торта: М. Душник, У. Дячук, Стефанія Косович, В. Бачинська, М. Юзенів, І. Хома, О. Літепло, Н. Савчук і д-р В. Лучків.

У ДІТРОЙТІ кілька років тому створилася нова автомобільна корпорація з назвою „Сатурн", ціллю якої було оживити матірну фірму Дженерал Моторос. Одначе після блискучих початкових успіхів „Сатурн" тепер має клопоти з великою скількістю непроданих авт, які збудовані на підставі плянів з перед трьох років. Тим часом на ринку появилися нові конкуренти у ділянці компактних авт і новонародженому, бо тільки трирічному „Сатурнові", не дають змоги рости. Крім того „Сатурн" мусить також вирішити більш важливу проблему — свого місця у матірній фірмі.

У ВІВТОРОК, 29-ГО БЕРЕЗНЯ, Мікі Кентор, торговельний представник ЗСА у переговорах з Японією відносно наладнання більш справедливих торговельних стосунків, категорично відкинув найновіші пропозиції японської сторони. Він уважає їх недостатніми і тому заявила, що поки Японія не дасть кращих пропозицій, то немає чого дурно витрачати часу на ведення непродуктивних переговорів. Японія у своїх пропозиціях обіцяє дальші зниження прибуткового оподаткування, зміни урядових правил щодо великих підприємств телесполучення і фінансових послуг. Все, це на думку М. Кентора та інших, є обіцянками на майбутнє і не розв'язує проблем, що їх підносив у розмові з японським прем'єр-міністром Морігіто Госокавою президент ЗСА Билл Клінтон.

НОВИЙ УРЯДОВИЙ законопроєкт, що його невдовзі має підписати президент Билл Клінтон, вперше пропонуватиме країні вимоги освіти для учнів. Проєкт названий „Мета 2000: Акт освітнього виховання Америки", рекомендує академічні стандарти для кляс 4, 8 і 11-ої, заохочує стейти впроваджувати нові мірила учнівських успіхів і закликає стейти роботи все можливе, щоб учні закінчували середню освіту. Крім того пропонується створювати програми вишколів і поборювання неписьменности серед дорослих.

ПОКАЗ ФІЛЬМУ Стівена Спілберга „Список Шіндлера", нещодавно відзначеного сімома „Оскарами", найвищою нагородою Американської академії кіномистецтва, заборонила влада Йорданії. Рішення про це прийняв міністер інформації Джавад аль-Анані. Незадовго до того він заборонив також показ єгипетського фільму „Терорист" — на тій підставі, нібито його режисер мав своєю метою „висміяти дії правовірних мусулман, які виступають проти світської єгипетської влади".

В МЮНХЕНІ ВІДБУВСЯ перший пробний політ нового літака-винищувача, створеного чотирма західньоевропейськими державами з метою завоювання переваги у повітрі. Полет цього одномісного, призначеного для будь-якої погоди, „літака XXI сторіччя" продовжувався 45 хвилин. Проєкт здійснили летунські компанії Великобританії, Німеччини, Італії та Еспанії.

ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ в Москві з керівником місії Африканського національного конґресу Тембою Табете голова російської Ліберально-демократичної партії Владімір Жириновський сказав, що ті білі мешканці ПАР, які не захочуть залишитися в країні після перемоги у квітневих виборах АНК, можуть переїхати на постійне мешкання до Росії. В. Жириновський запевнив, що його країна особливо зацікавлена у приїзді південноафриканських фармерів — їхня присутність стимулюватиме розвиток занедбаного російського сільського господарства. У своєму політичному екстремізмі В. Жириновський дійшов, нарешті, і до проблеми чорних, стверджуючи, наприклад, що „чорні вже захопили найбільші американські міста". В день його зустрічі з Т. Табете російські нацисти демонстрували перед амбасадою ПАР в Москві, тримаючи в руках плякати: „Білі всіх країн, єднайтеся!"

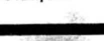
ПОКЛИКУЮЧИСЬ на архівні матеріяли, фінська газета „Гельсінґін Саномат" видрукувала сенсаційну статтю, яка засвідчує, що Комуністична партія Фінляндії випрацювала у 1948 році плян державного перевороту і арешту своїх політичних опонентів. Однак про ці пляни стало заздалегідь відомо фінському урядові і президент Паасіківі увів у Гельсінкі додаткові армійські формації. Комуністи зрозуміли, що їхня спроба буде приречена на поразку.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Франції Едуард Баллядюр, після двогодинної зустрічі з лідерами французьких студентів, скасував свій указ, який передбачав зменшення на 20 відсотків платні для працюючих студентів. Цей указ спричинив виступи протестів студентської молоді всієї країни. З приводу поступок уряду спостерігачі годяться в тім, що теперішній прем'єр не має достатньої політичної волі. „Баллядюрові так і не вдалося виконати передвиборні обіцянки і зменшити безробіття", — підкреслює „Фіґаро". Вже тепер можна припускати, що у президентських виборах 1995 року правоцентристський бльок не дістане потрібної кількости голосів.

ПІСЛЯ ТОГО, як Норвеґія проголосила персоною нон ґрата консула Ірану в Ослйо Мохаммеда Моваґеда, Іран вислав з країни норвезького дипломата Арне Лундбі. „Для нашої акції ми мали всі підстави, оскільки іранський консул займався протизаконною діяльністю, однак Теґран вдався до такої самої акції без найменших підстав", — заявив представник норвезького міністерства закордонних справ Артур Кнудсен. Разом з тим він сказав, що Норвеґія не драматизує конфлікту і не збирається його поглиблювати. Як виявилося, консул Ірану складав мапу проживання в Норвеґії іранських еміґрантів і намагався завербувати аґентів з числа особливо релігійних мусулман.

ПУБЛІЧНА РЕПЛІКА голови російської Ліберально-демократичної партії Владіміра Жириновського, який назвав румунів „італійськими циганами", спричинила гостру реакцію в Букарешті. Амбасадора Росії викликали в румунське міністерство закордонних справ і попросили відмежуватися від висловлювань одіозного російського політика. Інцидент також поглибив розкол у самій циганській меншині Румунії. „Імператор всіх циганів" Юліян в газеті „Евениментул" підтримав погляд В. Жириновського, заявивши, нібито „справді на територію теперішньої Румунії першими прийшли цигани з Італії". У відповідь член парляменту від циганського населення Ґеорґе Редукану засудив „імператора", а „король" Чоабе, інший лідер румунських циганів, вибачився перед румунським народом і запропонував ніколи не впускати В. Жириновського до Румунії.

ЗНАМЕНИТОМУ НОРВЕЗЬКОМУ етнографові й археологові Турові Геєрдалові в цьому році виповнюється 80 років, однак він продовжує активну дослідницьку діяльність у різних куточках плянети. Свою останню сенсаційну знахідку він здійснив у Перу, керуючи розкопами в Тукумі. Саме тут збереглася найбільша кількість пірамід: на двох квадратових кілометрах — аж 26. У зв'язку з цим Т. Геєрдал висунув сміливу теорію: численні острівні землі Полінезії в Тихому океані були заселені вихідцями не з Азії, як вважалося дотепер, а з Америки.

Ділимося сумною вісткою, що о год. 10:30 веч., у вівторок, 29-го березня 1994 року у Філядельфії, Па. відійшов у вічність по тяжкій недузі на 73-му році життя наш найдорожчий ТАТО, ДЗЯДЗЬКО І БРАТ

бл. п.

МИРОСЛАВ ПРОНЧАК

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 1-го квітня 1994 р. в год. 6-ій веч. в похоронному заведенні Mann при 219 W. Tabor Rd. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу 2-го квітня 1994 р. о год. 10:00 ранку в церкві Царя Христа при 1629 W. Cayuga St., а відтак на цвинтарі св. Марії на Фокс Чейзі, Па.

Горем прибиті:

син — РОМАН з дружиною [illegible] і [illegible] АННОЮ і МАРТОЮ

донька — ХРИСТИНА з [illegible] ПРОКОПОВИЧЕМ і [illegible] РОМАНОМ і [illegible]

сестра — [illegible]

ІЗРАЇЛЬ ГОТОВИЙ вивести свої війська з територій майбутньої палестинської автономії, а також не заперечує проти присутности в Геброні міжнародних мироносних сил. Однак у Тунісі, де відбуваються консультації між ізраїльськими і палестинськими представниками, сторони ніяк не можуть домовитися щодо чисельности „голубих шоломів". Палестинці наполягають, щоб у Геброн увійшло щонайменше 250 норвезьких вояків, тим часом ізраїльтяни погоджуються лише на 50. Предметом незгоди є також кількість палестинської поліції: палестинці мають намір створити поліційну формацію з декількох сотень осіб, а ізраїльтяни погоджуються тільки на декілька десятків.

ЗА ОСТАННІЙ ВІКЕНД на півночі Банґлядеш впало до 20 сантиметрів опадів. Вода затопила чотири північносхідні провінції, відрізавши їх від столиці. Дощові води змили багато доріг, мостів, тисячі людей залишилися без даху над головою.

Якою виглядає Україна з Кензасу?

Вдивляючись у політичну карту сучасної Европи, студенти Кензаського університету відразу впізнають країну, в якій знаходиться географічний центр Європи і яка стала для них близькою, тому що це предмет їхнього вивчення — Україна. Саме європейською державою, що має багатовікову історію й давні традиції високої культури, бачать Україну студенти українських студій Кензаського університету в місті Лоренс.

Кензаський університет став першим університетом ЗСА, що запропонував своїм студентам магістерську спеціялізацію з української мови та українознавства, котра охоплює курси української мови, літератури, історії, політики й управління, підприємства та економіки, географії і культури. В той час як ряд університетів ЗСА почав впроваджувати курси з української мови, літератури та історії, Кензаський університет виявився першим, що запровадив повну програму українознавчих студій з п'яти основних предметів. Університет також пропонує літню програму посиленого навчання української мови у Львівському Університеті ім. Івана Франка, з котрим має тісні академічні зв'язки.

„Круглий стіл" професорів і студентів української програми (зліва): д-р Михайло Палій, Олег Хрипков, Говард Гай, д-р Олександер Цьовх, д-р Марія Карлсон, Джеймс Бранбл, Дерон Майер і Сандра Бейкер.

Такий зацікавлений погляд на Україну з центру Америки може видаватись дещо несподіваним, проте для працівників Кензаського університету нічного дивного в тім немає, тому що університетські фонди постійно поповнювалися відомостями про Україну й різноманітними матеріялами з українознавства. Людиною, яка понад 25 років невтомно працювала для збагачення української колекції бібліотеки і тим самим наближала образ України до працівників і студентів університету, є д-р Михайло Палій.

В 1960-их роках бібліотека університету нараховувала приблизно 100 українських книжок. Д-р М. Палій почав працювати бібліотекарем слов'янського відділу з 1965 року. Він відразу заходився поширювати слов'янський відділ, звертаючи особливу увагу на українознавство. Зусиллями М. Палія створено фундаментальну колекцію українського відділу — понад 15,000 примірників. Слов'яномовні фонди бібліотеки Кензаського університету налічують понад 400,000 примірників. Ця колекція — одна з найбільших у ЗСА і значно перевищує збірки інших бібліотек регіону. Сьогодні українська бібліотека Кензаського університету відкриває широкі можливості перед будь-яким дослідником, що працює в галузі українознавства.

Проф. Норман Соул (зліва) представляє гостя — проф. Олександра Мотиля.

Присвятивши своє життя справі поширення знань про Україну серед американських науковців і студентів, д-р М. Палій не обмежувався лише бібліотекарською діяльністю, він завжди використовував най меншу можливість, аби пропагувати Україну, знайомити слухачів з українською історією, ділитися своїм розумінням самобутньої української культури. Не зважаючи на статечний вік, М. Палієві і сьогодні не бракує енергії в усіх справах, які стосуються українознавства, наближення образу України до центральноамериканського Кензасу.

Меморіяльний Фонд Марії Палій, створений д-ром М. Палієм в честь покійної дружини, робить свою благородну справу! Кензаський університет став місцем цілої низки надзвичайно цікавих лекцій і бесід про Україну. Кожного року Меморіяльний Фонд Марії Палій, Центр російських і східньоевропейських студій та історичний відділ запрошують відомих доповідачів з лекціями на українську тематику. (В попередніх числах „Свободи" вже повідомлялось про цикл лекцій, які відбулися завдяки підтримки даного фонду).

Цього року до Кензаського університету приїздив з лекцією проф. Олександер Мотиль, співредактор Інституту Гаррімана при Колюмбійському університеті в Ню Йорку. На доповідь д-ра О. Мотиля тут чекали з великим зацікавленням не тільки тому, що він є відомим політологом і спеціялістом в східньоевропейських питаннях, але й тому, що його найновіша монографія „Дилеми незалежности: Україна після тоталітаризму", використовується як посібник студентами української програми Кензаського університету. Отже значна частина із 80 слухачів, які прийшли на лекцію проф. О. Мотиля, була наперед ознайомлена із змістом цієї праці і сподівалася взяти участь у поглибленій дискусії про сучасне становище і майбутнє незалежної України. Жвава і безпосередня манера викладу д-ра О. Мотиля, досвідченого доповідача, сприяла невимушеній атмосфері і, цілком зрозуміло, лекція швидко перейшла у широкий обмін думок між доповідачем і слухачами. Немає сумніву в тому, що кожен із присутніх знаходить у такій бесіді щось цікаве саме для себе. Загальним висновком було те, що, не зважаючи на труднощі і небезпеки, які сьогодні переживає Україна, необхідно дивитись у її майбутнє з оптимізмом.

Студенти укрінської програми Кензаського університету і мешканці стейту Кензас, серед яких є невелика, але добре згуртована українська громада, вдивляються в сучасну Україну, образно кажучи, з близької відстані, тому, що тут, в Кензаському університеті, закладені добрі основи для вивчення і розуміння цієї древньої й одночасно молодої країни, в якій знаходиться центр Европи.

Олександер Цьох,
професор української програми,
Кензаський університет

Здоровий...

(Закінчення зі стор. 2)

емерит, — автор цих рядків, — задоволився. Відвідувати рідні землі можна з доларами в кишені, а на переселення в Україну можна зачекати на сподіваний успіх нових економічних реформ. За найновішими інформаціями засобів масової інформації з Києва є познаки, що у випадку дальшого імпасу у Верховній Раді після виборів 27-го березня Президент Леонід Кравчук рішений прийняти поширені повновласті виконавчої вітки Уряду України для подолання економічно-політичної кризи. Здоровий глузд перемагає і є надії на краще завтра.

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ про оголошення у „Свободі" й „Українському Тижневику" (The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричиняє нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо скеровувати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

Адміністрація „Свободи"

Мистецька виставка д-ра Леоніда Ґавки в Лос Анджелесі

Наша невтомна Дарія Чайковська, яка очолює Централю Українського Мистецтва піднесла нам ще один дарунок у формі мистецької виставки — праць д-ра Леоніда Ґавке, який є дитиною Львова, як і його дружина.

Львів — це райдужнорозспіване місто, що дає силу творення своїм жителям, як і снагу до праці. Щоб мати змогу працювати на полі мистецьких хотінь, д-р Леонід заплянував свою життєву дорогу дуже практично. Він зробив докторат з ділянки студій над бактеріями і по скінченню тих студій дістав пост директора в бактеріологічній лябораторії — у Львові. Ця праця дала йому змогу утримувати родину, а свій вільний присвятити своєму улюбленому мистецтву, щоб передати на папір красу України в кольорах. Не тільки малювання притягало його увагу, він писав вірші й співанки, щоб і словом описати романтику української природи. Д-р Леонід також успішно зайнявся декоративним мистецтвом.

Д-р Леонід мав багато вистав зі своїми працями по більших містах України, включаючи і столицю Київ. В Америці його перша виставка — в Лос Анджелесі, Каліфорнія.

Його малюнки відзначаються вмінням накладати фарби одну на другу, що в цілости творить ясний відблиск в середині овочів чи предметів, і це створює ілюзію соняшних променів, які засіли в образі. Цей відблиск є приємний для ока і надає своєрідного соняшного усміху картині.

Його графіка на папері має спеціяльний упривілейований дар притягнення очей до делікатної гри тіні з зі світлом. Мистець вияснив мені, як він це робить — м'яким олівцем зарисовує даний об'єкт, який притягає його увагу, а відтак, великим олівцем маневруючи по тих лініях, розтирає ті лінії по папері, довкола задуманого малюнку, в темнішу чи яснішу тінь. Цілість є дуже ефективна. Така форма малювання вимагає неабиякої практики і акуратний потиск великого пальця.

Розвішані картини, малюнки українських краєвидів на стінах мовби давали пригадку про рідну землю, яку багато з нас вже не побачать з різних причин.

Мелодії, грані на акордеоні Олександром Ошмянським, додавали певної української романтики цілій виставці й приємного настрою присутнім.

Оля Муць

✻ ПРАЦЯ ✻

ПОШУКУЄМО

жінку до опіки над малою дитиною і до домашньої праці. Нічліг і харч включно

(201) 283-0054

Пошукується жінку

до чищення помешкання або бюр. Платня не менше як $300 — 370. Мусить мешкати в передмісті Чикаґо. Помешкання запевнене.

Тел.: 1-708-393-3999

✻ РОЗШУКИ ✻

СТЕПАН КОГУТ,

що проживає в с. Містковичі Самбірського повіту Львівської області пошукує родину свого стрийка **Ілька Когута**, який виїхав до Ню Йорку перед 1939 роком з дружиною та двома доньками Ганнею і Галею. Прошу телефонувати на число

(718) 238-3632